

KRONIKK & DEBATT

KRONIKK:

Maks 5000 tegn inkludert mellomrom.
Legg ved portrettfoto.

DEBATT:

Innlegg: 3000 tegn inkludert mellomrom.
Replik/kortinnlegg: 1000 – 2000 tegn.

E-post: debatt@klassekampen.no
Redaksjonen forbeholder seg retten til å
forkorte innlegg.

Tollef Mjaugedal
tollefm@klassekampen.no
Kronikk- og debattredaktør

Velaug H. Sælid
velaugh@klassekampen.no
Redaksjonssekretær

Ellen Krystad
ellenk@klassekampen.no
Redaksjonssekretær

Klassekampen honorerer normalt ikke innsendt stoff. Innsenderens e-postadresse blir trykt med mindre innsenderen reserverer seg mot dette.

SNAKKER UT: Sexarbeidere i Australia. FOTO: SCANPIX

Syltynt, Hammer

SEKKJØPS-LOVEN
Mats Alnæs

et innlegg 10. mai setter SVs Marthe Hammer likhetstegn mellom menneskehandel og kjøp og salg av seksuelle tjenester. Slik skjuler hun viktig kunnskap samtidig som hun fratar sexarbeidere en egen stemme. Hammer vil at sexkjøpsloven skal håndheves fordi loven fungerer i Sverige, og fordi hun selv ikke har sett noe til gateprostituasjonen i Trondheim. Vet Hammer hvordan kvinnene som jobber på innemarkedet har det? Tror hun at en gruppe selvstendige næringsdrivende får det bedre dersom kundene deres blir arrestert og bøtelagt?

Dersom sexkjøpsloven fjernes, vil vi få en blåmandag hvor gatene fylles av trafikkerte kvinner, advarer Hammer oss. Dette vitner om en elitistisk holdning som sier at sexarbeidere bør holdes skjult og ikke være til bry for samfunnet, fordi de forstyrrer ideologien om hvordan menn og kvinner skal leve sammen – en ideologi godt forankret i konservative verdier.

Hvis Hammer hadde vært opptatt av sexarbeideres ve og vel, hadde hun jobbet for å bedre deres rettigheter som arbeidstakere, ikke godtet seg over et forelegg til en trønder som ikke klarer å sjekke damer.

Mats Alnæs,
sosialantropolog
matsalnæs@gmail.com

Militante hindunasjonalister kan få større spillerom hvis N En splittende v

KRONIKK

Lars Tore Flåten, Geir Heierstad, Francesca R. Iensenus og Kenneth Bo Nielsen

Alle indiske medier spår at landets neste statsminister blir den 63-årige Narendra Modi. Han er markedsliberalist og hindunasjonalist, og koples til overgrep mot landets muslimske minoritet. Hva vil fem år med Modi bety for verdens største demokrati?

I India sier man at det finnes to typer politikere: de som har vært statsminister, og de som gjerne vil bli det. Narendra Modi tilhører den siste kategorien; og trolig blir han også Indias neste statsminister. Modi representerer det hindunasjonalistiske Bharatiya Janata Party (BJP), som etter ti år i opposisjon nå er på vei tilbake til regjeringkontorene.

BJP er en del av en større hindunasjonalistisk bevegelse med røtter i grasrotorganisasjonen Rashtriya Swayamsevak Sangh (RSS). RSS arbeider for at Indias hinduiske tradisjoner skal ligge til grunn for den indiske staten, og ideologisk kombinerer BJP derfor kulturnasjonalisme med minoritetsfiendtlige holdninger.

Modi er fra delstaten Gujarat og har vært aktiv i RSS i mer enn 40 år. I 2001 ble han førsteminister i Gujarat, og har vært så populær at han har blitt gjenvalgt tre ganger, senest i 2012. Nå er det neste målet statsministerposten i New Delhi. Under valgkampen har han markedsført seg selv som en ganske alminne-

lig mann fra beskjedne kår, som har kjempet seg til topps i det politiske livet via hardt arbeid og viljestyrke. Modi, som er en svært dyktig taler, nevner ofte at han jobbet som chai-wala (teselger på gaten) i ungdomstiden, og at han aldri har vært i nærheten av eliteinstitusjoner som for eksempel Harvard. Og han gjør et poeng ut av sin lavkastebakgrunn.

Men populariteten skyldes nok mest at han har jobbet hardt for å legge til rette for investeringer og økonomisk vekst i Gujarat. Delstatens økonomiske vekst under Modi har vært blant de høyeste i India, med en årlig vekstrate på omkring ti prosent. Modi har fått mye av æren for denne veksten, selv om Gujarat allerede før hans tid hadde gode vekstrater.

Modi har etablert gode vilkår for næringslivet i Gujarat, og blir støttet av mange sentrale aktører i indisk næringsliv. Hans sentrale løfte til indiske velgere er at han som statsminister vil overføre sin «Gujarat-modell» på resten av landet.

Men til tross for mye entusiasme om modellen, er det langt fra sikkert at dette er gode nyheter for Indias fattigste. For i Gujarat er forskjellen mellom by og land økt under Modi. De fattige har ikke fått mye glede av veksten og Gujarat er fremdeles bare nummer elleve av 23 delstater på den såkalte «Human Development Index».

Det mest bekymringsverdige ved Modis lederskap er likevel at han satt ved makten i Gujarat da det i 2002 kom til blodige sammenstøt mellom hinduer og muslimer, noe som i størst grad gikk ut over muslimene-

TESELGEREN: Statsministerkandidat Narendra Modi er beskyldt for massakrer

ne. Ingen har greid å få Modi dømt for å ha vært innblandet, men mange mener at uten politisk aksept fra høyeste hold ville ikke denne massakren av muslimer kunne ha fått et slikt omfang. Og selv om både Modi og BJP jobber hardt for å nedtone sin aggressive hindunasjonalistiske fortid, er det lite som tyder på at partiet i praksis har endret kurs.

Blant indiske intellektuelle og akademikere diskuteres man nå intenst hvilke konsekvenser fem år med

Modi som statsminister vil få for det indiske demokratiet og samfunnet. Meningene er svært delte.

I én leir finner vi dem som mener at Modi er og blir en hindufundamentalist som nærer dypt hat til alle minoriteter, særlig til muslimene. Med ham som statsminister kan India se frem til fem år med religiøse opptøyer, vold, og et mer eller mindre fascistisk styresett, argumenteres det.

Andre stemmer maner til sindighet. Indias demokratiske institusjoner er robuste,

OVERHØRT

Retten til ytringsfrihet og retten til å delta i frie, hemmelige valg henger uløselig sammen med retten til kollektivtransport.

Kristian Tonning Riise og Lasse Lehre på Minervanett

Judith Butler og den feminismen hun står for har fått oss til å begripe at

det å tenke subversivt kan være en frigjørende aktivitet.

Julian Blau og Edy Poppy på Manifest Tidsskrift

I et samfunn hvor det aldri har vært flere psykisk syke og slektsforskning er «i tiden,» er det kanskje på tide å begynne å snakke med hverandre på ordentlig igjen.

Blogger Eivor Evenrud

En kan etter beste evne prøve å overbevise sine nærmeste om at en stortrives i eget selskap. Sannheten er likevel at den enslige settes i bås med avvikerne i samfunnet.

Taija Korhonen på Nye Meninger

Jeg har 99 problemer. Ett av dem er å komme på en original vits om den Jay Z og Solange-greia.

Nakenrotting på Twitter

DAGENS LØVÅS

MER DEBATT NESTE SIDE >>

arendra Modi blir Indias neste statsminister.

Valgkandidat

mot muslimer i delstaten Gujarat. Her besøker han hinduenes hellige by Varanasi.

FOTO: ADNAN ABIDI, REUTERS/SCANPIX

mener de. Selv ikke en beinhard autokrat som Modi vil kunne tvinge alle institusjoner i kne. Valgkommissjonen er sterk og uavhengig, høyesterett holder regjeringen i ørene, parlamentet har betydelig makt, riksrevisjonen holder øye med regjeringens pengebruk og -misbruk, og indisk politikk pleier å gravitere mot sentrum uansett hvem som sitter ved makten.

Dette er selvsagt et betryggende argument, men de som har regjeringsmakt i India har faktisk stor innfly-

telse på lovgivningen i landet, og særlig dersom det blir snakk om en flertallsregjering. Og det er langt ifra sikkert at Indias demokratiske institusjoner vil kunne forhindre for eksempel en hinduisering av utdannings-systemet, en strengere anti-terrorlovgivning – som kan brukes og misbrukes til mye – strengere straffer for aktivister som går mot staten og mer omfattende sensur av meningsmotstandere.

Minst like bekymringsfullt er det at BJPs mange militante søsterorganisasjo-

ner antakelig kommer til å begynne å handle friere, mer selsikkert, og mer offensivt om de får «sin mann» Modi som statsminister.

Om Modi kan eller vil sette en stopper for dette, er et åpent spørsmål.

Lars Tore Flåten,

Institutt for kulturstudier og orientalske språk (IKOS), UiO

Geir Heierstad,

IKOS, UiO

Francesca Refsum Jensenius,

Norsk utenrikspolitisk institutt

Kenneth Bo Nielsen,

Senter for utvikling og miljø, UiO
k.b.nielsen@sum.uio.no

FRI SOM FUGLEN? Klassekampen underslår hvordan EØS-striden definerer Jonas Gahr Støre som politiker, skriver Johan Nygaard.

FOTO: ARBEIDERPARTIET

Virkelighetsfjernt

AP

Johan Nygaard

Det er fullstendig urealistisk og dypt uredelig å lansere eller analysere en politisk kurs for Norge uten å henvise til EØS-prosessen og det tilsvarende mål- og resultatstyringsparadigmet i staten. Denne grunnleggende begrensningen av politikkkutforming i Norge er opphøyd til et udiskutabelt tabu i folkestyret vårt, og enhver kritikk av dette tabu besvares bare med besvergelses fra maktelite.

Dette er mitt ankepunkt mot Aksel Braanen Sterris debattutspill i Klassekampen 29. april om Arbeiderpartiet som et «frihetens folkeparti» – og mot politisk avdeling i Klassekampen.

Mitt inntrykk er at det er lite sammenheng mellom det som skjer i politisk avdeling og det som skjer i den øvrige nyhetsredaksjonen og redigeringen av innsendt materiale. Skarpssindige analyser av det politiske spillet uten referanse til dette tabu fremstår etter min oppfatning ofte som narsissistisk selveksponering uten substans. Og det er det nok av rom for ellers i medieverden.

EØS-prosessen og målstyringsparadigmet er også fraværende som referanse i Kjell-Erik

Nordenson Kallsets Fokus-kommentar 9. mai, hvor han forsøker å analysere hvilke virkninger det vil få for den politiske kursen til Arbeiderpartiet når Jonas Gahr Støre overtar som leder.

Kallsets sentrale poeng er at «Jonas Gahr Støre står friere» fordi «han ikke har knytt prestisje til standpunkt i eldgamle stridar».

Men dette argumentet tilbakevises til overmål av Kallsets egen oppsummering av bakgrunnen til Støre. Den viser nettopp hvordan det er «det eldgamle stridsspørsmålet» om

” Enhver kritikk av dette tabu besvares bare med besvergelses.

EØS-prosessen og målstyringsparadigmet som historisk og ideologisk definerer Støre som politiker. For eksempel minner Kallset

oss om Støres to år som arbeidende styreleder i ECON Analyse, «som i ei årrekke hadde vore hovedleverandør av marknadstankar til Ap-leinga». Det er bra.

Selv pleier Støre å underslå disse to årene når han presenterer CV-en sin – nå sensert som frivillig rådsmedlem for «glamour-aktivistene» i Gunnhild Stordalens EAT. Støre står neppe friere av den grunn.

Men kanskje spaserturer og åndelige samtaler med de kongelige virker mer frigjørende på Arbeiderpartiets vordende leder?

Johan Nygaard,

skribent
idedetskjer@yahoo.no